

Strækningen længere ude. Efter de Udtalelser, der foreligger fra forskjellige Sider, og efter andre Administrationsbranchers Indflydelse paa, hvor denne Banestrækning vilde komme til at gaa, er der aldeles ingen Tvivl derom. Hvis man vil have Udfigt til Hørsholmsbanen, er det aldeles utvivlsomt, at Tilveiebringelsen af hin Forbindelse maa være en af Betingelserne for nogensinde at komme til denne, og fjerner man hin, fjerner man efter min Mening ubetinget samtidig Hørsholmsbanen. Jeg beder bemærket, at jeg ikke saaledes som den ærede Drdsfører har udtalt, har stillet Hørsholmsbanen som Noget, der ikke bør vedtages; men jeg anser det for uklogt, at fremme Sagen ad denne Vej, da jeg gaar ud fra, at man derved sætter en fast Bom derimod. — Hvad Spørgsmaalet om Stykket til Vigerslev angaar, udtalte den ærede Drdsfører, at jeg tidligere havde sagt, at denne Forbindelse over Jernbanedæmningen maatte anses for at være i høj Grad nødvendig og ønskelig, medens jeg nu skulde have forandret mit Standpunkt i den Henseende. Jeg veed ikke, med hvilken Ret den ærede Drdsfører har udtalt dette; thi min Stilling til Sagen er absolut given ved det Lovforslag, som derom af mig er blevet forelagt, og hvori det utvivlsomt siges, at Forbindelsen mellem den nuværende Banegaard og den gamle kan tilveiebringes ved en Tunnel under Besterbro, eller ved et Spor langs den tidligere Jernbanedæmning fra Vigerslev forbi Valby. Der er altsaa opstillet to Alternativer, mellem hvilke Selskabet kan vælge, men der er ikke fra min Side udtalt Noget om denne Strækningens særdeles Hensigtsmæssighed. Der er stillet Selskabet forskjellige Veie i Udfigt, nemlig enten at gaa direkte over Besterbro, eller at gaa under Besterbro ved en Tunnel, eller at gaa ad Dæmningen; der er kort sagt i Forslaget, som det forelaa fra Ministeriet, stillet disse forskjellige Alternativer, men uden at det er sagt, at det ene eller det andet maatte anses for nødvendigt eller mindre nødvendigt, kun at Jernbaneselskabet ansaa det for at være hensigtsmæssigt og begrundet. Det forekommer mig imidlertid meget urigtigt at paalægge Selskabet Alternativer, for hvilke det under visse Omstændigheder slet ikke vil have Brug. Den egentlige Stilling for Flertallet, som har stillet Forslaget under Nr. 2, synes at være den, at man for enhver Pris vil afstvinge Kjøbenhavns Kommune det Stykke af den gamle Jernbanedæmning, som er overdraget den. Den skal ikke slippe under nogen Omstændighed, og man har da valgt den efter min Overbevisning ugunstigste Form for at sætte dette Dnske igennem. At knytte denne Bæstemselse til Havnebanen, forudsætter jo slet ikke som nogen nødvendig Betingelse, at man stiller sig saaledes, at der skal tilveiebringes en Jernbaneforbindelse paa Dæmningen. Det jeg modsætter mig, er, at man for at afstvinge Kjøbenhavns Kommune det Stykke, den eier af Jernbanedæm-

ningen, anser det for rigtigt at tilveiebringe et Jernbaneanlæg paa denne Dæmning, naar det skulde vise sig ufornuddent, saaledes at de Penge, som vare anvendte derpaa, vare kastede bort. Saaledes er Sagens Stilling, og det er hovedsagelig Grunden, hvorfor jeg principielt sætter mig imod Forslaget. Det er ingenlunde nødvendigt, at man for at bringe Kjøbenhavns Kommune til at gjøre det Offer, man ønsker den skal gjøre, vil fremtvinge et maasse aldeles ufornuddent Anlæg, som vil koste en hel Del Penge, der altsaa ere spildte. Jeg finder, at disse Anlæg kunne være dyre nok, og at man derfor ikke skal anvende Penge paa dem, som ikke ere høist nødvendige. — Den ærede Drdsfører stillede i Udfigt, at der Intet vilde være til Hinder for paa særlig Lov at erholde det Belp til Driftsmateriel, som nu findes opført i § 10 af Lovforslaget. Vi have nu imidlertid været her tilstede siden den 3die Oktober, og det forekommer mig derfor, det var paa Tide, at der nu ikke indbragtes flere Lovforslag, da der endnu henligger store Masser uafviklede. Det forekommer mig altsaa, at der kun er tiden Opfordring for Ministeriet til nu at fremkomme med Lovforslag, da der ikke kan ansøres nogensomhelst gyldig Grund, og da det andet Thing, som har behandlet Sagen, ikke har fundet nogensomhelst gyldig Grund til ikke at klare denne Sag ved det her foreliggende Lovforslag. Det kunde dog, som den ærede Drdsfører udtalte, aldrig komme under Kvæstion, at man vilde lade det sjællandske Jernbaneselskab afholde en Million af sine Driftsindtægter til at tilveiebringe Materiel. Det er aabenbart, at Driften af en Bane ikke kan vente paa, at man akkumulerer med Aar for Aar at henlægge Driftsindtægten for at faae de fornødne Midler til at tilveiebringe det nødvendige Materiel. Vi have paa Statsbanerne Aar for Aar søgt at imødekomme Driftens Krav; vi have Aar for Aar givet betydelige Bevillinger til Driftsmateriellets Udsvikling, og det er af ligesaa stor Betydning, at man paa de sjællandske Baner hurtigt og bestemt imødekommer de Krav, Driften stiller, som det er for Statsbanerne og for hvilket som helst andre Baner. Det særlige Lovforslag og Dnsket om Undersøgelser have efter min Formening aldeles Intet med denne Sag at gjøre, og naar jeg, provoceret adskillige Gange — som den ærede Drdsfører siger — til at give Oplysninger, ikke har givet dem, ligger det i Forhold, som den ærede Drdsfører paa Grund af hans særlige Forhøjelighed for det sjællandske Jernbaneselskab maa være bekendt med. Det ligger nemlig deri, at man endnu ikke er færdig med hele Anlægget, og at der ikke har fundet nogen Aflevering Sted fra Entreprenørerne. Det sjællandske Jernbaneselskab har opfyldt sin Forpligtelse til at aabne Banen, men hele Forholdet er ikke endelig afluttet, hvad det efter Loven heller ikke behøver at være. Forinden denne Sag foreligger mig klar og officiel vil jeg ikke og kan jeg ikke